

[Tastesen]

de. På den anden side må vi respektere en social, kulturel tradition i disse indvandrerfamiliers lande, som er anderledes end den, vi har her til lands, nemlig at man har forsørgelsespligt over for sine pårørende.

Derfor har det været målsætningen i denne sag at finde frem til en rimelig balance med hensyn til den begrænsning, der kan være tale om, og her har socialdemokratiets udspil været 10.000 kr., som der står i lovforslaget. Heroverfor har et mindretal i udvalget, det konservative folkeparti og fremskridtspartiet, foreslået en total begrænsning. Dette kan vi i socialdemokratet ikke tiltræde. Vi finder det, ikke mindst under hensyn til, hvor besværligt det er at få ryddet op i fradragsjunglen, asocialt og urimeligt at indføre en total begrænsning af disse fradragsmuligheder. Vi er i øvrigt meget forbavset over, at det konservative folkeparti, der ellers er kendt for, med ordføreren, hr. Gammelgaard, i spidsen, at harcelere imod, at man laver lovgivning med tilbagevirkende kraft, i dette tilfælde overhovedet ikke er betænkelig ved at lave en lovgivning med tilbagevirkende kraft fra indkomståret 1981.

Retsforbundet har derimod stillet et ændringsforslag, som vi har stor sympati for, fordi der dermed skabes symmetri med de tilsvarende fradragsmuligheder for borgere i Danmark og for institutioner, foreninger osv. Når vi alligevel ikke kan stemme for lovforslaget i denne omgang, er det, fordi vi her på det sidste er blevet klar over, at der er en række ret så besværlige problemer, der må klares først, før man kan afgøre, om det netop er på den måde, ændringsforslaget giver udtryk for, lovforslaget skal ændres. Selv om det ikke er i strid med noget identitetsproblem efter oplysninger, vi har fået fra justitsministeriets lovkontor, mener vi dog, at det kan være lidt betænkeligt at ændre lovforslagets karakter med så kort varsel og at gennemføre vidtgående ændringer i forhold til danske medborgeres fradragsmuligheder, danske institutioners fradragsmuligheder osv., mens det derimod er velkendt, at man har haft disse tanker med hensyn til de penge, der går ud af landet, igennem længere tid.

Vi mener, det er konstateret, og vi har fået nogle oplysninger i skatteudvalget herom, at der finder en uhensigtsmæssig udnyttelse sted af mange danske borgeres fradrag, ikke

mindst i forbindelse med det såkaldte fondssystem. Vi får en betænkning om kort tid, der kan danne grundlag for ændringer på dette område, så der sættes en stopper for »konstruktiv skattetænkning«, som er særdeles usympatisk, og som vi ikke bør tolerere i det danske skattesystem.

Det er også et spørgsmål, i hvilket omfang der fortsat er behov for at tage hensyn til aftægtskontrakter. Der er spørgsmålet om de religiøse samfund osv. Man kan sige, at det er mærkeligt, at kirkeskatten ikke er fradragsberettiget. Folk, der er medlem af den danske folkekirke, betaler skat fuldt ud, men giver man penge til et hvilket som helst andet religiøst kirkesamfund, så er der ubegrænset fradragsret. Det står altså ikke i et rimeligt forhold til det, der gælder for det store flertal, der betaler kirkeskat.

Vi kan altså på nuværende tidspunkt ikke tiltræde det af retsforbundet stillede ændringsforslag. Der kan være områder, hvor fradragsretten helt skal afskaffes. Der kan også være områder, hvor vi skal respektere indgåede aftaler, som skal eksistere nogen tid endnu, og der kan også være områder, som overhovedet ikke skal rammes af en begrænsning. Det afgørende for os er, at ministeren har lovet at komme med et lovforslag, der ligestiller de penge, der går ud af landet, med de penge, der går til institutioner og personer og foreninger her i landet. Dette lovforslag kommer i næste folketingssamling, og ikrafttrædelsestidspunktet har sigte på indkomståret 1982, således som det er tilfældet med dette lovforslag.

I socialistisk folkepartis mindretalsudtalelse kalder man forslaget »racistisk«. Det må jeg afvise. For det første drejer det sig også om udlandsdanskere, der f. eks. har slået sig ned i Spanien eller andre steder. De rammes af den samme begrænsning som indvandrerfamilierne efter det lovforslag, som ligger her. For det andet henviser jeg til, at der vil blive tale om en ensartet behandling ved det lovforslag, som dukker op til efteråret, og hvis der er ting i forhold til indvandrerens situation, der i den forbindelse skal rettes, kan man jo tage det op på det tidspunkt.

På dette grundlag må jeg på den socialdemokratiske gruppes vegne afvise de stillede ændringsforslag, og jeg håber på lovforslagets vedtagelse ved tredje behandling som en første del af et lovkompleks.